

SVIZOVE STRANI

[novice]

4. april 2005 * Ljubljana

1. seja Delovne skupine za pripravo poenostavitve šolske dokumentacije

Seje sta se poleg predstavnikov ministrstva in dveh ravnateljev udeležila tudi Svizova predstavnika Marko Zevnik in Vlasta Saggadin. Delovna skupina, ki jo je s sklepom imenoval šolski minister dr. Milan Zver, ima dve glavni nalogi: pripraviti predlog poenostavitve šolske dokumentacije za vse ravni izobraževanja ter izdelati predlog za elektronsko obliko obrazcev. Delovna skupina bo delovala v treh podskupinah: za osnovno šolo, srednjo in izobraževanje odraslih. Skupina naj bi delala do februarja 2006, ko naj bi bila končana prenova celotne šolske dokumentacije. Na seji je bilo ugotovljeno, da je stopnja birokratizacije različna na posameznih ravneh izobraževanja. Največ podatkov in evidenc se zbira v osnovnih in srednjih šolah ter pri izobraževanju odraslih, najmanj pa v glasbenih šolah, vrtcih in na višjih šolah. Delovne podskupine bodo morale upoštevati zakonodajo in najti pravo razmerje med obrazci, ki bodo predpisani in obvezni, ter dokumentacijo, ki bo zgolj v pomoč šolam in jo bodo lahko prilagajale svojim potrebam.

8. april 2005 * Ljubljana

Zbor Sindikalne konference kulturnih organizacij

Zbora se je udeležilo dvajset sindikalnih zaupnikov iz kulturnih organizacij, ki so obravnavali aktualna vprašanja s področja kulture. Glavni tajnik Sviza jih je seznanil z dogajanjem, pomembnimi za člane Sviza, nato pa je mag. Mojca Jenko, predsednica Sindikalne konference kulturnih organizacij, na kratko predstavila vsebino prvega sestanka med predstavniki Sviza in Ministrstva za kulturo (MK) ter udeležence zbora seznanila tudi z drugim dogajanjem v sindikalni konferenci kulturnih organizacij. Zbora se je na povabilo Sviza udeležil predstavnik MK Ciril Baškovič, ki je predstavil program dela ministrstva v tem mandatu s poudarkom na prednostnih letošnjih nalogah. Odgovarjal je tudi na vprašanja udeležencev. Ob koncu srečanja so navzoči razpravljali še o odnosu med Svizom in kulturo.

5. april 2005 * Ljubljana

4. sestanek Delovne skupine za ureditev položaja računalnikarjev

Pravna služba Sviza je članom delovne skupine predstavila predlog spremembe normativa za sistemizacijo delovnega mesta računalnikar - organizator informativne dejavnosti v Pravilniku o normativih in standardih za izvajanje programa 9-letne osnovne šole. Navzoči so razpravljali o tem vprašanju in sklenili, da bo strokovna služba Sviza oblikovala dokončni predlog za spremembo normativa, ga dopolnila z ustreznimi obrazložitvijo ter z njim seznanila sindikalne konference. O predlogu naj bi nazadnje razpravljali še Izvršilni odbor Sviza, ki bo končni predlog sprememb normativa poslal na šolsko ministrstvo.

19. april 2005 * Ljubljana

Seja Izvršilnega odbora Sviza

Na 41. seji Izvršilnega odbora Sviza so se članice in člani seznanili z izpeljavo izobraževalnih seminarjev za sindikalne zaupnice in zaupnike v tem šolskem letu. Sklenili so še, da bodo v Šmarjeških Toplicah prodali obstoječe počitniško stanovanje in kupili dve novi. Goran Treuršič je druge člane Izvršilnega odbora Sviza seznanil s težavami zaposlenih v srednjih šolah in dijaških domovih, saj se zaradi manjšega vpisa pojavlja presežek med zaposlenimi. Sviz bo v posebnem pismu znova opozoril šolsko ministrstvo na to problematiko. Ob koncu seje so članice in člani razpravljali tudi o ustanovitvi Svizove sindikalne šole ter o zamenjavi obstoječe članske izkaznice z novo, sodobnejšo.

23.-27. april 2005 * Erfurt

Kongres nemškega učiteljskega sindikata GEW

Na 25. kongres največjega nemškega učiteljskega sindikata, ki ima 260.000 članov, je bil kot gost vabljen tudi glavni tajnik Sviza. Na kongresu, na katerem je udeležence pozdravil tudi predsednik Izobraževalne internacionale Thulas Nxesi, so članice in člani sindikata GEW izrazili ostro nasprotovanje t. i. Bolkensteinovi direktivi, ki razgrajuje socialno ureditev v evropskih državah, ter privatizaciji javnega sektorja in še zlasti šolstva. Zelo kritični so bili tudi do nezadostne kakovosti nemških šol. GEW vidi razloge za to predvsem v prezgodnjem diferenciranju otrok, ki izhaja iz ustroja šolskega sistema.

[napovednik]

15. maj 2005

15. obletnica Sviza

Sindikati vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture Slovenije letos praznuje petnajsto obletnico ustanovitve - leta 1990 se je namreč osamosvojil od takratne Zveze sindikatov Slovenije.

Sviz je pred petnajstimi leti začel z 8.000 člani, zdaj je več kot petkrat močnejši. Postal je največji samostojni reprezentativni sindikat v javnem sektorju.

Njegovo delo temelji na solidarnosti, odgovornosti in strokovnosti. Trudi se za boljši socialni položaj zaposlenih v vzgoji, izobraževanju, znanosti in kulturi ter dejavno sodeluje tudi pri vseh strokovnih odločitvah. Tako pomembno vpliva na oblikovanje šolske, znanstvene in kulturne politike v državi.

V petnajstih letih obstoja je Sviz postal zelo razpoznaven v Sloveniji in cenjen tudi pri tujih sindikatih.

[uvodnik]

PO 15 LETIH PRED NOVIMI IZZIVI

BRANIMIR ŠTRUKELJ,
glavni tajnik Sviza

V senci dramatičnih dogodkov slovenskega osamosvajanja je bila leta 1990 za družbeni in materialni položaj zaposlenih v vzgoji, izobraževanju in znanosti sprejeta ena najpomembnejših odločitev: ustanovitev samostojnega sindikata.

V spomladanskih mesecih tistega leta, ko se je takratna Zveza socialističnih sindikatov ob številnih notranjih napetostih levila v Zvezo svobodnih sindikatov, je bila odločitev tvegana - ob ustanovitvi novega sindikata je namreč večina učiteljev ostala v starem -, a povsem pravilna. Z ustanovitvijo samostojnega Sviza smo se, razbremenjeni prtljage preteklosti in notranjih spopadov v takratni zvezi, odločili za demokratičen sindikat po vzoru učiteljskih sindikatov v Zahodni Evropi, ki je namenil vso pozornost uveljavljanju temeljnih interesov članstva. Naj spomnim: leta 1991 smo s podpisali Kolektivno pogodbo za javni sektor, leta 1992 kot edini podpisnik Kolektivno pogodbo za raziskovalno dejavnost, leta 1993 pomembno povišali osnove za plače vsem delavcem v javnem sektorju, leta 1994 podpisali Kolektivno pogodbo za vzgojo in izobraževanje, leta 1996 uveljavili trajnost podeljenih strokovnih nazivov in s spremembo zakona pridobili pravico do napredovanja v plačilne razrede in še bi lahko naštevali.

Kolektivne pravice, med katere je treba prišteti še vsakoletno poviševanje plač, so bile dobesedno priborjene, saj smo od leta 1991 do 1997 vsako leto stavkali. Ponavljajoče se, dobro organizirane in disciplinirane stavke, ki se jim je pridružila velika večina zaposlenih v šolstvu, so bile pred odločilnim bojem za ustrežno mesto v družbi ključnega pomena, saj so potrjevale

podpore članstva in mobilizacijsko sposobnost sindikata. Učinki okrepljene moči sindikata so se zlasti izrazito pokazali med leti 1998 in 2002, ko je Sviz zgolj z napovedjo in izglasovanjem stavk med članstvom (leta 2000 je za stavko glasovalo 28.908 zaposlenih in vrtcih in šolah) uveljavil zahtevo po ustreznem in pravičnejšem vrednotenju učiteljskega in vzgojiteljskega dela glede na druge primerljive poklice, zlasti zdravniške in uradnike. Dosežki te politike so bili dobri: hitra rast članstva, vključitev dela zaposlenih v kulturi in kar je najpomembnejše - vsakoletno dvigovanje plač zaposlenih v vzgoji in izobraževanju od leta 2003 do 2006; torej v obdobju, ko so plače drugih delavcev v javnem sektorju zamrznjene. Najbolje zagotovo ponazorijo ostro politiko zahtev v teh letih obtožba takratnega predsednika vlade dr. Janeza Drnovška, ki nam je na vrhuncu nasprotij z vlado očital militantnost in ogrožanje prihodnjega skladnega razvoja države.

Po petnajstih letih smo ponovno na prelomnici. Morada ne pred tako atraktivnimi, a pred še težjimi izzivi kot v preteklosti. Upreti se moramo neoliberalistični evforiji gospodarske rasti in dobičkov za vsako ceno in ohraniti socialno državo, katere pomembni deli niso le varna delovna mesta, dostojno zdravstveno in pokojninsko zavarovanje ter primerni delovni pogoji, temveč tudi kakovostno javno šolstvo. Izobrazba ne sme postati tržna dobrina, ki je dobiš toliko, kot imaš denarja. Ostati mora splošno dostopna pravica, za katero skrbi država. Kot je bil ob ustanovitvi Sviza čas za samostojno uveljavljanje interesov našega članstva, je zdaj čas za povezovanje in solidarnost z drugimi zaposlenimi.

[v središču]

ŠOLSKI VAVČERJI

▶ Nedavno je bil v enem od slovenskih časopisov objavljen prispevek o liberalizaciji javnih služb, ki se napoveduje vse bolj glasno. Zapisano je bilo, da liberalizacija vpljuje tudi v javno službo vsaj nekatere prvne konkurence in svobodne podjetniške pobude, kar naj bi vodilo do racionalnejšega izvajanja javnih storitev in do večje učinkovitosti vlaganj na tem področju. A ob tem je zato nekoliko težje skrbeti za javni interes. V prispevku je bilo omenjeno še, da tudi v šolstvu obstaja javni interes, za katerega je sicer treba skrbeti, kljub temu pa je mogoče vsaj srednje in visoko šolstvo bolj liberalizirati.

Zakon o javno-zasebnem partnerstvu, ki je v pripravi in pred skorajšnjo parlamentarno obravnavo, naj bi prinesel večjo ali manjšo privatizacijo javnih služb. Kaj lahko tržna usmeritev prinese šolstvu? Vsekakor večjo ponudbo zasebnega šolstva in tudi pritisk na javno. Zagovorniki liberalizacije šolstva so naklonjeni rešitvi s t. i. vavčerskim sistemom. Za kaj gre?

Sistem šolskih vavčerjev je najbolj znan v ZDA in tudi v nekaterih evropskih državah. Gre za neke vrste štipendije, ki jih država zagotavlja, da bi povečala izobraževalne možnosti in zboljšala kakovost izobraževanja predvsem za otroke iz socialno šibkejših družin. Družine dobijo od države vsako leto certifikat, s katerim plačajo šolanje (tudi osnovno) svojih otrok v javnih, lahko pa tudi zasebnih šolah. V ozadju vpeljavanja vav-

čerjev je ideja, da je treba staršem omogočiti večjo možnost izbire pri šolanju otrok, poleg tega pa naj bi tako financiranje izobraževanja spodbujalo konkurenco med javnimi in zasebnimi šolami. Staršem ni več treba vpisati otroka v šolo v njihovem okolišu, pač pa ga imajo možnost vpisati v katero koli šolo po svoji izbiri. Pravila tržnega delovanja tako veljajo poleg zasebnih šol tudi za javne šole morajo za denar, ki ga dobijo neposredno od staršev, tekmovati med seboj. To pomeni, da morajo tudi javne šole tekmovati za čim večji vpis, svojim učencem morajo ponuditi čim boljše pogoje, različne in zanimive programe, da so konkurenčne zasebnim.

Zagovorniki vavčerjev trdijo, da morajo starši kot davkoplačevalci imeti možnost, da za proračunski (torej svoj) denar,

Sandi Modrijan

stev, ki bi jih dobili starši od države v obliki vavčerjev. Zasebne šole bi bile tako še vedno privilegij premožnejših. Tudi če temu ne bi bilo tako, bi se na zasebne šole najverjetneje želelo vpisati več otrok, kot jih te lahko sprejmejo. Zasebne šole bi tako kljub vsemu ostale bolj ali manj elitne. Na drugi strani se v javnih šolah lahko izobražujejo vsi in te šole bi lahko postale "odpad" za vse tiste učence, ki se niso mogli vpisati na zasebne. V času, ko ZDA (lahko pa rečemo, da to velja tudi za Slovenijo) postajajo izjemno raznolika država, sistem javnega šolstva prevzema vlogo tistega, ki združuje državljane. Predlagani vavčerski sistem bi razlike le še poglobljal.

V Ameriki učitelji in sindikati ne zanikajo, da bi financiranje izobraževanja s pomočjo vavčerjev prineslo učencem koristi. A le nekaterim! Vavčerji so najboljša rešitev za družbene elite, za učence nižjih družbenih slojev in njihove možnosti izobraževanja pa predstavljajo celo grožnjo.

SANDI MODRIJAN

SVIZOVE STRANI

[mednarodno]

ARGENTINA

Policija napadla učitelje

Učitelje v argentinski provinci Salta, ki stavkajo že skoraj dva meseca, je 1. aprila letos napadla policija. Približno 300 učiteljev in (večinoma) učiteljic - te so imele ob sebi tudi otroke - je med miroljubnim protestom napadlo več kot 1.700 policistov. Aretiranih je bilo več kot 30 protestnikov, precej pa je bilo tudi poškodovanih - med njimi šestletna deklica, ki je morala ostati na zdravljenju v bolnišnici. Kot odziv na brutalno policijsko akcijo in v podporo stavkajočim so se na protestnem shodu 4. aprila letos zbrali tudi predstavniki drugih sindikatov. Učitelji zahtevajo od deželne vlade, naj izenači njihove plače (te znašajo med 239 in 550 pesosi - tj. med 15.200 in 35.200 tolarji) s plačami učiteljev drugod po državi. Slednji prejemajo plače med 473 in 607 pesosi (med 30.000 in 38.500 tolarji). Državni šolski minister Daniel Filmus je v provinco takoj poslal predstavnika, da bi posredoval med stavkajočimi učitelji in lokalnimi oblastmi.

KANADA

Učitelji stavkajo

V kanadski provinci Quebec že nekaj časa stavkajo učitelji v osnovnih in srednjih šolah. Zahtevajo boljše delovne pogoje, manj učencev v razredu ter več pomoči in podpore pri integraciji učencev s posebnimi potrebami.

Učitelji so bili v stavko prisiljeni po desetih mesecih pogajanj, ki se niso premaknila z izhodišča. Zahtevajo prenovitev kolektivne pogodbe, po njihovih ocenah pa lahko traja stavka celo do jeseni. Pripravljajo pa tudi že načrt za morebitno nadaljevanje stavkovnih dejavnosti v prihodnjem šolskem letu. Johane Fortier, predsednica federacije učiteljskih sindikatov, pravi: "Teža si sicer ne želimo, toda vlado na svoje zahteve opozarjamo že dovolj dolgo."

Od 11. aprila letos stavkajo tudi člani sindikata, v katerega so včlanjeni psihologi, pedagogi, svetovalci in drugi strokovnjaki iz izobraževanja. Od vlade zahtevajo, da v kolektivni pogodbi določi razmerje med številom strokov-

njakov in učencev. Trenutno razmerje je 4,3 strokovnjaka (6 strokovnjakov v Montrealu) na 1.000 učencev. Zahtevajo 5,2 strokovnjaka na tisoč učencev zunaj Montreala in 7 strokovnjakov na tisoč učencev v Montrealu.

6. maja letos se bo stavki pridružilo še novih 110.000 učiteljev, drugih delavcev v izobraževanju in v javnem sektorju. Za stopnjevanje akcije so se odločili, ker jim vlada dve leti ni bila pripravljena prisluhniti in upoštevati njihovih predlogov. Učiteljski sindikat je med drugim predlagal postopno 12,5-odstotno povišanje plač v treh letih, vlada pa se je na to odzvala s svojim predlogom, v katerem ponuja 6-odstotno zvišanje plač v šestih letih, prvi dvig šele 1. aprila leta 2006.

JUŽNOAFRIŠKA REPUBLIKA
70 dijakov na razred

Stavkajo tudi učitelji ene od srednjih šol v Pretoriji, in sicer zaradi pomanjkanja učiteljev in slabih delovnih pogojev. V tej šoli, ki jo obiskuje 1.050 dijakov, je zaposlenih le 15 učiteljev in pogoji za delo so tako rekoč nemogoči.

NIGERIJA

Izpuščen generalni sekretar nigerijskega učiteljskega sindikata

Nigerijske oblasti so konec marca letos brez posebnega razloga aretirale in zaprle nekaj pomembnih predstavnikov civilne družbe, med njimi tudi Issa Kassouma, generalnega sekretarja nigerijskega učiteljskega sindikata SNEN. Izobraževalna internacionala je nigerijski vladi poslala protestno pismo in zahtevala, naj izpustijo zaprte. Issa Kassouma in drugi so bili nato 7. aprila letos izpuščeni na prostost.

[pogajanja]

Ko je že kazalo, da se bodo pogajanja med pogajalskima skupinama reprezentativnih sindikatov javnega sektorja in vlade zaradi različnega tolmačenja posameznih določb dogovora o uskladitvi plač iz leta 2003 zavlekla še za nekaj časa, je v prvi polovici aprila prišlo do pomembne odločitve.

Na usklajevanjih 8. aprila se je obema stranema uspelo dogovoriti o julijskem povišanju plač zaposlenih v javnem sektorju za dva odstotka. Izhodiščna plača bo tako od 1. julija letos znašala 54.823 tolarjev. V skladu z dogovorom o načinu in uskladitvi plač pa se bodo 1. avgusta letos za 3,04 odstotka uskladile tudi premije dodatnega pokojninskega zavarovanja.

Uskladitev izhodiščne plače za dva odstotka je torej višja od 1,25 odstotka, kolikor je znašal izhodiščni predlog vlade, pri katerem je ta dolgo vztrajala in vsaj od začetka ni kazala posebne pripravljenosti, da bi popustila. Sindikati so z dvoodstotnim povišanjem izhodiščnih plač izpolnili svoj pogajalski cilj, ki so si ga zadali na začetku.

Do povišanja plač julija ne bi prišlo, če se ne bi pravočasno končala tudi usklajevanja predlaganih sprememb in dopolnitev Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS). Pogajanja so se stopnjevala v tednu pred prvomajskimi prazniki in pogajalski skupini sta po skoraj 14 urah neprekinjenih pogajanj v torek, 26. aprila, ob 4. uri zjutraj, dosegli dogovor o ZSPJS. Spremembe in dopolnitve ZSPJS (vključno s predlaganim povišanjem plač), ki sta jih parafirali pogajalski skupini, so vlada in posamezni sindikati v svojih organih obravnavali v dneh po koncu pogajanj. Tako vlada kot organi sindikatov so podprli predlagane spremembe in dopolnitve ZSPJS in parlament jih bo lahko obravnaval že na majski seji. Predvidoma jih bo potrdil, tako da bodo plače zaposlenih v javnem sektorju 1. julija tudi zares višje za dva odstotka, medtem ko bodo zaposleni v vzgoji in izobraževanju v skladu z aneksom iz leta 2002 dobili še dodatek, ki bo njihove plače približal zdravniškim.

Pogajanja med vlado in sindikati so se potistem, ko je že bilo dogovorjeno julijsko povišanje plač, ustavila ob vprašanih posebne proračunske postavke, v kateri bi se zbirala in nato iz nje črpala sredstva za odpravljanje ugotovljenih nesorazmerij med plačami primerljivih poklicev v javnem sektorju. Sindikati so zahtevali, da je treba natančno opredeliti način zbiranja teh sredstev in določiti, kdo bo pokrival morebitni primanjkljaj denarja ter kaj bi se po dokončni odpravi nesorazmerij zgodilo z morebitnim preostankom sredstev, zbranih v posebni proračunski postavki. Vlada je želela v ZSPJS vnesti tudi določbe o javnosti plač in ureditvi plače direktorjev in ravnateljev. Sindikati so ob tem ves čas poudarjali, da vlada pri tem računa predvsem na politične učinke teh prizadevanj za ureditev "ekscenčnih" plač ter da ji že zdajšnja zakonodaja omogoča urediti to področje.

Za Sviz je bilo pri spremembah ZSPJS ključnega pomena to, da se v zakon vnesejo določbe, ki jasneje opredeljujejo napredovanje v nazive in zagotavljajo, da to napredovanje po novem ne bo urejeno slabše ali celo razrednoteno. Na pogajanjih sta pogajalski skupini rešili tudi vprašanje in dosegli dogovor o varovanju ter prenosu plačnega razreda javnega uslužbenca, če ta napreduje v višji naziv ali je premeščen na drugo delovno mesto.

Po končanih pogajanjih o spremembah in dopolnitvah ZSPJS se bodo zdaj začela še pogajanja za sklenitev kolektivne pogodbe za javni sektor. Za Sviz bo v teh pogajanjih ostalo ključno upoštevanje aneksa iz leta 2002 oziroma upoštevanje razmerja med učiteljskimi in zdravniškimi plačami, ki je določeno v njem. Prav tako bo Sviz vztrajal tudi pri dvigu osnovnih plač zaposlenih v kulturi.

[pravna pisarna] Piše TONE SELIŠKAR

Sklepanje pogodbe o zaposlitvi za določen čas

Zakon o delovnih razmerjih praviloma predvideva, da delavec in delodajalec skleneta delovno razmerje za nedoločen čas. ZDR pa pozna tudi izjeme od tega pravila in v 52. členu taksativno našteva primere, ko je mogoče skleniti pogodbo za določen čas.

Pogodbo o zaposlitvi za določen čas se sklene predvsem v primeru: nadomeščanja začasnega odsotnega delavca; za izvrševanje dela, ki po svoji naravi zahteva določen čas; zaradi začasnega povečanega obsega dela; priprave oziroma izvedbe dela, ki je organizirano projektno; v primeru zaposlitve za določen čas zaradi dela v prilagoditvenem obdobju na podlagi dokončne odločbe in potrdila pristojnega organa, izdanih v postopku priznavanja kvalifikacij po posebnem zakonu itd.

V pogodbi, sklenjeni za določen čas, je treba navesti, zakaj je sklenjena za določen čas, delo, ki se bo opravljalo, čas, za katerega je pogodba sklenjena, obvezno je tudi določiti način izrabe letnega dopusta.

Načeloma delodajalec ne sme skleniti ene ali več zaporednih pogodb o zaposlitvi z istim delavcem in za isto delo, katerih neprekinjeni čas trajanja bi bil daljši od dveh let. To lahko stori le v primeru, ko gre za nadomeščanje začasnega odsotnega delavca; za zaposlitev tujca, ki ima delovno dovoljenje za določen čas; zaposlitev poslovodne osebe; v primeru, ko gre za voljene funkcionarje, ter v še nekaterih drugih primerih.

ZDR pa v prehodnih določbah določa, da se omejitve na največ dve leti začne uporabljati s 1. 1. 2007, za manjše delodajalce pa s 1. 1. 2010.

Glede na sodno prakso Višjega delovnega in socialnega sodišča pa se dejansko smatra, da je delavec, ki je dobil pogodbo za določen čas za isto delo pri istem delodajalcu več kot trikrat zapored (brez prekinitve), zaposlen za nedoločen čas. Pri tem niti ni pomembno, ali je šlo za obdobje treh let ali za krajše obdobje. To svojo pravico mora delavec uveljavljati pri pristojnem sodišču.

Pri sklenitvi pogodbe za določen čas morata delavec in tudi delodajalec paziti, da se delavcu pravočasno, pred potekom pogodbe o zaposlitvi za določen čas, ponudi v podpis (in seveda, da jo delavec podpiše) novo pogodbo o zaposlitvi. V primeru, da je delavcu pogodba pretekla in le-ta ostane še vedno na delu brez nove pogodbe, se smatra to kot delovno razmerje za nedoločen čas. Če delodajalec tega neče sprejeti, je pač spet sodišče tisto, ki razsodi.

Določba ZDR o sklenitvi pogodbe o zaposlitvi za določen čas v primeru, ko gre za pridobitev posamezne kvalifikacije, je pomembna predvsem z vidika določb v ZOFVI. Slednji določa, da se sklene pogodba za določen čas v primeru, če učitelj nima ustrezne strokovne izobrazbe. ZOFVI ima kot specialni zakon še eno specifično določbo - ta zunaj določb, ki jih predpisuje ZDR, predvideva, da se pogodba o zaposlitvi za določen čas lahko sklene v primeru, če gre za predvideno zmanjšanje vpisa učencev ali dijakov v šolo ali zavod ali za spremembo javno veljavni programov vzgoje in izobraževanja oziroma predmetnikov (7. odstavek 109. člena ZOFVI). ZOFVI predvideva tudi daljši prilagoditveni čas za sklepanje pogodb o zaposlitvi za določen čas, in sicer do leta 2010.

[predstavitve]

OBMOČNI ODBOR
RADOVLJICA

Svizov območni odbor Radovljica s približno 700 člani spada med Svizove srednje velike odbore. Člani so zaposleni na šestih osnovnih šolah in dveh srednjih, v dveh centralnih vrtcih, osnovni šoli in domu za otroke s posebnimi potrebami ter v glasbeni šoli, muzeju in mestni knjižnici v občinah Bohinj, Bled in Radovljica. Naš območni odbor je zelo dejaven, saj smo pripravili po volitvah in 6. skupščini Sviza že petnajst sej.

Članom in članom našega območnega odbora omogočamo vsakodnevno plavanje v pokritem bazenu, organiziramo tudi aerobiko. Pripravili smo odbojarski turnir med zavodi za našega območja, se udeležili evropskega športnega srečanja učiteljev v Ljubljani - bili smo zelo uspešni - in letos tudi smučarskega tekmovanja za člane in članice Sviza z Gorenjske. Vsako pomlad se odpravimo na enodnevni smučarski izlet na bližnja smučišča čez mejo, jeseni pa na dvodnevne strokovne ekskurzije.

Našim članicam in članom omogočamo tudi ogled gledaliških predstav. Včasih jih organiziramo sami, včasih pa zakupimo del vstopnic in jih razdelimo zavodom (glede na to, koliko članov imajo).

Ob koncu leta povabimo upokojene člane na kulturni dogodek na Srednji šoli za gostinstvo in turizem v Radovljici, srečanje sklenemo s svečano pogostitvijo.

Poleg prijetnih opravil se ukvarjamo tudi s problematiko, ki predstavlja delo vsakega sindikalnega zaupnika. S pomočjo pravnice, ki je prišla svetovat na območje našega odbora, smo uspešno končali kar nekaj sodnih sporov. Sklenili smo novo pogodbo s pravnikom, ki bo zastopal interese naših članov, povezane z delovnopravno zakonodajo.

Naš območni odbor je podelil tudi nekaj kreditov za izobraževanje in denarno pomoč tistim, ki so se znašli v stiski. Z žrebom navzočim predstavnikom zavodov vsako leto razdelimo termine za letovanja.

Območni odbor je lahko uspešen pri svojem delu le, če pri organizaciji posameznih dejavnosti dobro delajo zaupniki v zavodih in med seboj sodelujejo. Pogosto prihaja do težav pri obveščanju ali slabšega zaznavanja problematike med članstvom v zavodih. Zaradi tega so odzivi prepočasni in se težave povečajo. V zadnjem času smo namenili posebno pozornost odgovornosti sindikalnega zaupnika pri podpisovanju končnih računov Sviza v zavodih.

Čeprav je članov tudi na našem območju postopno vse več, ugotavljamo, da še vedno več kot četrtina zaposlenih v vzgoji in izobraževanju ni včlanjenih v naš sindikat. Tako bo le še do takrat, ko bodo vseh dosežkov Sviza deležni tudi nečlani. Zastarelo pojmovanje sindikalnega dela in posmehovanje našim prizadevanjem pri oblikovanju kolektivne pogodbe in plačne zakonodaje bo prav gotovo izgubilo ostrino takrat, ko se bodo zaposleni začeli srečevati s problematiko tehnoloških presežkov kot posledice padca rodnosti in ukinjanja šol ali programov.

JOŽE BREZAVŠČEK